

Overweging: 5e zondag door het jaar Ziekenzalving Eugène Buijs 4-2-2024

Lezingen: Job 7,1-4.6-7 en Marcus 1,29-39

Zondag 4 februari 2024 Voorganger: Joost Koopmans

IK

'Ik moet het maken, ik dien het te weten, ik behoor het te kunnen, ik zal het hebben.' We leven, zoals de Vlaamse psychiater Dirk de Wachter dat zegt, in een 'ikkerige' wereld, waar jong, prestatie en kracht worden verheerlijkt, en ziek, zwak, oud eigenlijk niet mag. Geluk en gezondheid scoren heel hoog in onze wereld, oké. Maar als die worden verheerlijkt, vervreemden we ons van onszelf en van een samenleving waarin ook pijn en lijden bestaan en soms mislukking.

Solidariteit

Waarom denk je dat heel de stad voor de deur van Jezus samen stroomde: allen die leden aan allerhande ziekten? Omdat hij meeleeft met de pijn en het lijden van de ander, en gezonden en zieken met elkaar verbond. Niemand kan zonder de liefde van een ander, en Jezus riep op tot solidariteit met elkaar. Zonder van hem een soort wonderdoener te maken, mogen we wel zeggen dat hij een mens was met een bijzondere en genezende uitstraling naar anderen toe.

Geloofsgemeenschap

En daarom komen ook wij hier in zijn huis samen: om ons te laten raken door zijn woorden, en om ons te verbinden met elkaar als geloofsgemeenschap. Om lief en leed met elkaar te delen.

Vanuit die gemeenschapsgedachte heeft één van ons de wens geuit om te midden van ons allen de ziekenzalving te mogen ontvangen: Eugène Buijs.

Jobstijding

Een jaar of wat geleden werd hij geconfronteerd met een jobstijding: uitgezaaide darmkanker. Dankzij de chemo kon hij nog een jaar prima leven, bleef zingen in het koor, schreef lezenswaardige artikelen voor de Kerkkrant, enzovoort. Nu zijn energie opraakt wil hij niet geruisloos uit ons midden verdwijnen, of wachten met de zalving tot hij stervende en niet meer bij machte is.

Bidt voor elkaar

Vroeger sprak men over 'het sacrament van de stervenden' en werd het toegediend in de ziekenkamer, maar oorspronkelijk is de zalving een

gemeenschapssacrament van christenen voor christenen, indachtig het woord van Jacobus: '...en bidt voor elkaar opdat je genezing mag vinden.' Genezing zoals bij de schoonmoeder van Simon die na Jezus aanraking opstond en weer dienstbaar onder de mensen kon zijn, zit er bij Eugène niet meer in, maar wel genezing in de zin van kracht voor de laatste levensfase.

Geestkracht

Eugène, in de stukken die jij schreef en schrijft proef ik dat de kracht waarmee jij zo kunt omgaan met je einde, voortkomt uit innerlijke geestkracht. Is dat niet de houding die Marcus ons vandaag in het evangelie voorhoudt? De kracht van waaruit Jezus kon handelen zoals hij deed werd geboren in stille overweging. In het bidden verzamelde hij zich, kwam tot zijn diepste diep en wist zich gedragen door God.

Dat je met deze draagkracht je leven mag voltooien.

Joost Koopmans OSA